

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Cmureka na Štajarskem. J. M. Semtertje se vidi, da neprestana vročina ajdi škoduje; po brajdah se tudi grojzdje gerbanči ter sili posestnike zalivati brajde, kar je dober pripomoček.

Iz Varaždina. Namestni gimnazijalni profesor gosp. S. Žepič je za pravega profesorja na našem gimnaziju poterjen, gosp. Janez Terdina pa pride za pravega profesorja na gimnazi v Reko.

Iz Polhovega Gradca smo zvedili od zadnjikrat omenjene grozne nesreče bolj natanko sledeče: „Ponoči od 27. na 28. dan augusta je Črni Verh verhniskega kantona grozna ploha s točo vred zadela, ki je skozi in skozi poleg hudournika Božne do Polhovega Gradca in od tod proti Dolejni vasi po teku Gradašce skozi vasi Dvor, Belco, Krestenico proti Dobrovi vse pokončala. Nobeno peró ni v stanu popisati škode, ki jo je huda ura tu napravila. Jarcovega mlina ni več; jez je raztergan, vse je pokončano. Siloviti hudournik si je na tem mestu noter do mosta prederl novo strugo in je most med Pristavo in Polhovem Gradcem vés poderl. V vsi soseski černoverski je toča vse, kar je na polji bilo, oves, proso, ajdo, sočivje popolnoma pokončala, njive s peskom zasula ali pa zemljo odnesla; tam pa tam se je tudi višji svet pogreznil. Kamnje in skale je povodinj naprej valila, germovje, lesnine in družih stvari veliko naplavila in ž njimi zasula nižje kraje. Tam, kjer je popred naj lepše polje stalo, ne vidiš zdaj nič družega kot pesek, blato in kalužo — vsi pridelki so pokončani. Kamnitno serce se mora zjokati, ako vidi, kako je vse razdjano! Škoda se ceni na 12 do 15000 fl.; mlinar Šimen Jarc, kterega je že večkrat po hudi uri nesreča zadela, ima sam okoli 2000 fl. škode. Človek ni nobeden ob življenje prišel, sicer pa je škoda silo velika in revšina in nadloga tistih, ki jih je ta nevihta zadela, je taka, da so v resnici milovanja vredni in pomoči potrebni. Usmilite se jih miloserčni domoljubi!“ — Pač nihče ne bo teh verstic bral, da bi ne bil ginjen do serca; vredništvo „Novice“ dostavlja le prošnjo: naj bi se revežem, kterim je huda ura živež za več let vzela (kdaj bo pač iz tako posutega polja kaj!) saj nekoliko pomagalo; vsak dar bomo radi sprejeli in ga izročili nesrečnim.

Iz Ljubljane. Gosp. dr. Strupi, kakor smo v 47. listu povedali, izvoljen za c. k. profesorja živinozdravstva na vseučilišču pražkem, je zapustil v pondeljek Ljubljano in se podal na mesto svojega novega poklica. Serčno nam je žal po verlem domorodcu, ki se je veliko let iskreno trudil za blagor domovine; kmetijske družbe in vodstva živinozdravniške šole skerb je berž bila vrediti po njegovem odhodu vse tako, da ostane vse v poprejšnem redu, kar družbini vert in šolo zadeva. Kako se je to opravilo, bomo naznanili ob svojem času. — Kolera je poslednje dni v Ljubljani zlo odjenjala; v pondeljek je le ena oseba umerla. Pri sedanjem hladnejem vremenu se je treba še posebno tudi prehlajenja varovati. Naj nihče ne hodi bos; če je tudi vaju tega, utegne sedaj vendar temu in unemu škodovati. — V dunajskem časniku „Th. Z.“ se bere, da je škof cesarske armade gosp. J. M. Leonhard izročil ljubljanskemu gosp. knezu in škofu 20.000 fl. proti temu, da jih razdeli revnim ljublj. škofije tako, da nobena soseska ne prejme več kot 1000 fl. in nobena manj kot 500 fl.

Novičar iz raznih krajev.

Pretekli pondeljek se je podal presv. cesar čez zgornje Štajarsko v Išel v toplice; danes gré tudi presv. cesarica z mlado cesaričinojo tje, toda po parobrodu čez Linc. — Vladni časnik „Oest. Cor.“ je po izvedbah iz vsih dežel našega cesarstva te dni na znanje dal, da letošnja letina po čez vzeta ne bo ravno posebno dobra, vendar pa takošna, da se ne bo nikjer ravno pomanjkanja bati. — Višja sodnija na Dunaji je razsodila, da pri hudodelstvu umora ali uboja ne dela to nobenega razločka, ako je človek tudi le zavolj posebne svoje natore po tem umerl ali zavolj posebnih okoljšin, v kterih je umor ali uboj dopernešen bil, če je le dopernešeno hudodelstvo dalo priliko k tem okoljšinam. — V nekem drugem primerljeji je ravno ta višja sodnija razsodila, da ponarejanje kovanega dnarja se ima enako kaznovati, naj je dnar dobro ali slabo ponarejen; če bi ljudi ž njim tudi ne osleparil lahko, je vse eno; kakor hitro je tak dnar naredil ali ga izdal, velja to že za hudodelstvo dopernešeno, in ne le za poskušeno. — V deržavnem svetovavstvu se posvetujejo že dolgo, kako dnarstveni stan v našem cesarstvu do dobrega zboljšati; kmalo bo nek znano, kaj se bo v dosego tega počelo. — Po več krajih Laškega pojenjuje kolera, v nekterih je že popolnoma zginila; tudi v Terstu gré že zlo na bolje, tako tudi na Dunaji, v Lvovu; v nekterih krajih Ogerskega je že popolnoma jenjala; nasproti pa se sliši, da se je na Koroškem, kjer je dosihmal še ni bilo, v več krajih začela, kakor v Borovljah, Terbižu itd. — Iz Krima nič novega. Vsi časniki pretresajo sedaj Napoleonove besede, po kterih ne bojo mogli Rusi čez zimo v Krimu ostati. Nihče ne vé, odkod je cesar to novico vzela, ker je gotovo, da gré čedalje več rusovske armade v Krim, kar bi ne moglo biti, če bi jim res pomanjkanje živeža tako žugalo, kakor se sploh misli. — Vladni časnik francozki „Moniteur“ povzdiguje na vso moč imenitno prigodbo, ki jo je svet doživel s tem, da je kraljica angležka obiskala francozko deželo in s tem konec storila 700letnemu sovražtvu, ki je Angleže ločilo od Francozov; obiskala je celó grob rajncega Napoleona, ki je bil Angleže sovražil kot strupeno kačo, ki pa ga je tudi tako hudo pičnila, da je kot jetnik na angležki zemlji smert storil; — „vse to je zdaj pozabljeno — pravi „Moniteur“ — in sovražnika nekdanj sta si iskrena prijatla sedaj“. Kako dolgo nek? vprašuje svet radoveden. — V mestu Angersu na Francozkem so se delavci spuntali zavoljo dragine, pa armada jih je kmalo razkropila. — Avstrijski vojvoda Ferdinand Maks je bil v Toulonu slovesno sprejet. — Knez serbski si je izvolil novo ministerstvo; predstavnik je knezov zét Nikolajević, minister notrajnih oprav Azika Nenadović, ujec kneginje, minister dnarstva Majstorović, minister pravosodja in bogočastja Cernobarac. — Piemontezkim škofom je sv. oče naročil, kako naj se obnašajo v sedanjih okoljšinah, ko vlada jemlje samostanom njih lastnine; veleval jim je, da se samostani nimajo braniti, kakor da bi terdnjave bili; škofje smejo tudi oprostiti cerkveni kletvi podveržene, da se pokopljejo kakor drugi; sploh so predpisi sv. očeta polni milosti.

Milodari,

poslani na Krajsko za reveže, ki so za kolero zboleli:
Iz Vel. Bečkereka domorodec domorodcu 2 fl.

Današnjemu listu je priložena 31. pòla Vertovcove „občne povestnice“.

 Zavolj sv. praznika v saboto pridejo prihodnje „Novice“ že v petek na svetlo.